No. 68. **1841.**

VLISSINGSCHE  COURANT.

Woensdag **9 Junij.**

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 5. Junij. Uit de heden van Oost-Indie ontvangene brieven en dagbladen ziet men dat de hervatting der vijandelijkheden in China veroorzaakt is door het verwerpen des traktaats door den Keizer, die eenige geweldige edicten tegen de Engelschen had uitgevaardigd welke hij daarin voorstelde als in opstand tegen den hemel en in verzet tegen de rede en die van aard aan honden en apen gelijk waren. De forten van Bogue werden dien ten gevolge op den 25. Februarij aangetast en ten getale van 30 met 800 stukken geschut bemagtigd, zonder dat van de zijde der Engelschen een eenig man het leven verloren heeft. (?) Men zegt dat de Chinesen tusschen de 3 en 400 dooden telden, terwijl 1000 a 1500 gevangen genomen, doch spoedig wederom vrijgelaten werden. In weerwil hiervan volhardde de Keizer, hebbende hij bevel gegeven om 8000 man troepen uit de naburige provintien naar Canton te doen oprukken. Onze scheepsmagt was de rivier opgezeild, had de factorijen van Canton in bezit genomen, aldaar een provisioneel Chineesch gouvernement aangesteld en vervolgens de haven wederom geopend zoowel voor Britsche als vreemde schepen, doch de Hong kooplieden dachten dat, zoo lang de Engelsche oorlogschepen onder de wallen lagen de Chinesen van de handelsbedrijf zouden zijn afgeschrikt, weshalve men geloofde dat kapt. *Elliot* de schepen zoude verwijderen.

— Gisteren avond is in het Lagerhuis de motie van *Robert Peel* met 312 tegen 311 aangenomen. De ministers hebben daarop verklaard, dat zij Maandag aanstaanden de begrootings-wetten voordragen, om den gereguleelden dienst niet te belemmeren, en dat zij alsdan tevens zullen kennis geven, welke gedrags-lijn zij, na de stemming van heden avond, zullen besloten hebben te volgen: hetzij af te treden of het parlement te ontbinden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Junij. Dezer dagen is te Saint-Louis-Antin het huwelijk voltrokken van een ketellapperszoon met eene rijke Parijsche koopmansdochter. De jonkman bragt 4 tonnen gouds tot pillegift aan, doch bedong hij, dat geheel de familie, allen ketellappers van zijns vaders geboorteplaats, ter bruiloft moest verschijnen. Dit heeft dan ook plaats gehad, en te midden van de prachtigste toiletten der hoofdstad, zag men de schilderachtige kostumen van Auvergne's platte land zich lustig in de vrolijke danserijen mengen. Parijs, altijd op wat nieuws belust, heeft dit vreemde schouwspel de grootste toejuitingen toegezwaaid.

— Wij lezen in het dagblad *The Globe*, dat de republikeinen te Parijs dezer dagen een paket met proclamatien aan een der kweekelingen van de polytechnische school hebben gezonden, om onder zijne kameraden rond te deelen. Zij hadden zich in dezen persoon vergist, daar deze het geheele pak aan een der chefs van dat gesticht heeft ter hand gesteld. Gelijke proclamatien heeft men in de kazernen verspreid. Dit berigt doet zien, waarom sedert eenige dagen talrijke patrouilles de straten van Parijs doorkruisen, ofschoon de rust nergens is verstoord geworden. Er zijn in de kazernen ook maatregelen van voorzorg genomen. Het schijnt, dat de prefect van politie van ook inlichting heeft bekomen nopens het bestaan van een komplot even als dat van den 12 Mei. Door de welgenomde maatregelen van voorzorg zullen de plannen van de rustverstoorders ditmaal verijdeld worden.

— Het te Havre, uit Sumatra aangekomen schip *de* ..., kapitein *Berchon*, heeft het berigt aangebragt dat de Nederlanders, die op Sumatra met de inlandsche hoofden in oorlog zijn, de steden van Barousse en van Sinkel bemagtigd en een handelstractaat met den Koning van Souroomouse gesloten hebben.

— Sommige dagbladen spreken van pogingen, welke door den heer *Guizot* zouden worden aangewend, om het Weener kabinet van de alliantie met de drie overige groote Mogendheden los te maken, en het tot een tractaat met Frankrijk, ter handhaving van het Europeesch overwigt, tegen de pogingen van Engeland of Rusland, tot uitbreiding hunner magt in het Oosten, over te halen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 4. Junij. De Kamer heeft in de laatste tijden weder zonderlinge zwakheid en flaauwhartigheid aan den dag gelegd. Na de geweldige inspanning en het aanvankelijk forsch doortasten omtrent de gouverneursquestie is zij in eene slaperigheid, aannemings-lust, *quand même*, en eindelooze woordenzifterijen vervallen, waarbij de grootste, tederste belangen, naar veler meening, zijn op den achtergrond geraakt. De beginselen daarvan daargelaten, hoeveel laten in hare bepalingen de wet op de onteigeningen, op de krankzinnigen, de voordragten, betreffende den regtstoestand van Limburg, die eenige punten van justitie regelden, te wenschen over; — hoe zachtkens heeft men het tarief weder doen insluimeren; — hoe zoetsappig heeft men de nieuwe contracten met de handelmaatschappij in een geheimzinnig duister laten wikkelen; — hoe laauw heeft men doorgaans de zaak der rekenkamer behandeld, een onderwerp waarop wij hopen nader terug te komen, omdat eene goede regeling daarvan van het hoogste gewigt voor de financiele toekomst is; — hoe werkeloos heeft men zich betoond nopens de ordening der werkzaamheden, en hoe volijverig zijn de vertegenwoordigers geweest, om drie der beste maanden van het jaar uit een te gaan, om gedwee met augustus een budget te ontvangen, dat hun in het voorjaar had moeten zijn aangeboden volgens de letter en den geest der grondwet beide.

Als men dit alles overdenkt, zal men moeten instemmen, dat krachtiger gemoederen in be Kamer gevorderd worden, dan zich over het algemeen daarin hebben doen kennen, — een tien- of vijf-tiental wakkere mannen uitgezonderd.

's GRAVENHAGE, den 3. Junij. Bij Koninklijk besluit van 20 Mei ll., is eene 184e loterij vastgesteld. Dezelve zal bestaan uit 26,000 loten, 13,000 prijzen en 55 premien. Er zullen 1300 loten worden afgezonderd en beschikbaar gehouden om tegen den inlegprijs te kunnen worden afgegeven. De collecte der 184e loterij zal geopend worden op den 28 Junij 1841 en gesloten op den 10 Julij 1841. De trekking van de eerste klasse der loterij zal plaats hebben en geheel moeten afgeloopen op 26, 27, 28 en 29 Julij dezes jaars; die der tweede klasse, op 9, 10, 11 en 12 Augustus; die der derde klasse op 23, 24, 25 en 26 Augustus; die der vierde klasse op 6, 7, 8 en 9 September en die der vijfde of laatste klasse, op 20, 21, 22, 23, 27, 28, 29, 30 September, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13 en 14 October, terwijl de laatste 100 nummers op 15 October 1841, zullen getrokken worden.

— H. M. de Koningin en Prinses *Sophia* worden aanstaande week op Soesdijk verwacht, alwaar Hoogstdezelve, gedurende 's Konings afwezigheid naar Groningen, Vriesland, Overijssel en Drenthe, zullen vertoeven.

ARNHEM, den 4. Junij. Gisteren middag, ten 6 ure, is de Koning hier aangekomen en naar verwachting ontvangen. Allerwege wapperden vlaggen en waren de huizen met groen en bloemen getooid. Eene groote menigte vertoonde zich op straat en aan de vensters. Z. M. werd herhaaldelijk toegejuicht. De voortreffelijke muziek der 3e afdeeling infanterie en der schutterij hield tot laat in den avond veel wandelaars op de markt, waar de verlichting van het gouvernementsgebouw zeer voldeed.

VLISSINGEN, den 8. Junij. Te Vlissingen zal, op nader te bepalen tijd, tot verhooging der plegtigheden bij de ontblooting van het gedenkteeken voor den luitenant-admiraal *M. Az. de Ruyter*, eene tentoonstelling gehouden worden van voortbrengselen der schilder- en teekenkunst, door nog in leven zijnde, of vroegere Zeeuwsche schilders en liefhebbers vervaardigd, benevens van oudheden, betrekking hebbende op het leven en de geschiedenis van genoemden Zeeheld, of andere beroemde Zeeuwen.

— Door de stad Vlissingen is tot lid der Provinciale Staten van Zeeland herkozen, de heer *A. van der Swalme*.

— Het fregat *la Belle Poule* en de brik *le Cassard* zijn laatstleden dingsdag morgen in zee gestoken, om de reis achter Schotland om naar Terre-Neuve voort te zetten, tot buiten gaats gevolgd door de stoombooten *de Etna* en *Noord-Holland*. Bij het verlaten der reede en het passeren der forten zijn gemelde bodems, zoo van Zr. Ms. wachtschip *de Sambre*, als van het fort Kijkduin, met kanonschoten begroet, welk saluut door het Fransche fregat op gelijke wijze beantwoord is.

— De nagenoeg zekere tijding van het stoomschip de *President* heeft, zoo meldt men uit Londen, de Hertogin van *Richemond*, wier zoon zich op dat vaartuig bevindt, het verstand doen verliezen. Nacht en dag blijft zij voor haar venster roerloos zitten, om de terugkomst af te wachten van die, zoo zij meende nimmer wederkeeren zou.

— In het zuidelijk gedeelte van Belgie en in Fransch-Vlaanderen hebben zware onweders gewoed, ten gevolge van welke, zoo door overstrooming als door brand, aanzienlijke schade is aangerigt.

— Van de Servische grenzen schrijft men van den 17 Mei: « Volgens brieven uit Belgrade, hebben 1500 Albanezen den 2 Mei een aanval gedaan op de in het gebergte gevlugte Bulgaren, doch zij zijn met groot verlies terug gedreven. In Servië heerschte, in weerwil van deze gebeurtenis rust."

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Rome, in de kerk van St. Ignatius, wordt een hoogaltaar gebouwd uit het heerlijkste marmer dat ooit ergens gevonden werd; vijf en zeventig duizend gulden zijn daarvoor bijeengebragt. In Nederland zou men voor dat geld eene geheele kerk bouwen. — Ierland heeft Koningin *Victoria* per petitie uitgenoodigd dat gedeelte van Brittanje te bezoeken; doch van die reis komt ten minste dit jaar niets. — Al de geloopen hebbende geruchten van het behoud van *de President*, berust op laaghartig bedrog. — De Boerhavische suiker is in Belgie voor ongezond verklaard. — *Thiers* heeft een bezoek afgelegd bij *de Lamennais*. — Groot-Brittanje heeft nu 71 spoorwegen, te zamen 2191 eng. mijlen. — De Oostersche kwestie krijgt weder een nieuw belangrijk aanzien. — De zijdewormenteelt neemt in Zeeland meer en meer toe. — Te Oporto zijn ernstige onlusten uitgebroken en te Rhiems 25.000 flesschen champagne mousseux onder een instortend gewelf verbrijzeld. — De Eng. legatie-secretaris te Frankfort heeft eene moeder van elf kinderen geschaakt. — Het werkje: het huwelijk der alleenzaligmakende kerk van *A. Eberhard*, prediker aan de hofkerk van den H. Michel en superior der vrouwen van goede harten, is in Beijeren in beslag genomen. — *M'Leod* is van Lockport naar New-York overgevoerd en voor het opperste geregtshof dier stad gebragt. — Het Journal du Peuple is op nieuw in beslag genomen. — De diligence van Graij naar Dijon is, terwijl dezelve over eene smalle en zonder balies voorziene brug reed, omver geslagen en in het water gestort. — De conducteur is verdronken, een jongeling is zwaar gekwetst en twee andere reizigers hebben kneuzingen bekomen. — Bij Zr. Ms. intogt binnen Venlo zou de reus Valuas met deszelfs gemalin eene in het oog loopende rol spelen. — De hertogen van *Nemours* en van *Aumale* worden tegen de helft dezer maand uit Algiers te Parijs verwacht. — Het regent weder op sommige plaatsen in Nederland kruizen, ringen, snuifdoozen en spelden. — Ook zijn te Arnhem eenige beurzen enz. gerold. — De Graaf *van Nassau* en Prinses *Albert* met kinderen zijn naar het slot Kamens, in Silesie, afgereisd. (*P. S. Z.*) *Jet* schijnt dus t'huis gebleven te zijn. — Een Rotterd. bakker roept het publiek, om te zien, hoe hij op zijn 60e jaar in een uur 150 N. p. deeg eigenhandig kneed, zonder te zweeten. (*R. C.* 3 Junij.) — *Willem II* heeft de maskerade te Utrecht incognito aanschouwd. — Prins *Hendrik* zal 't gemeentelandshuis van Schieland bewonen met een stoet. — De feestdagen der Utrechtsche hoogeschool zijn geregeld en ordelijk afgeloopen. — Z. M. heeft ook Amersfoort met een bezoek vereerd. — De Albanesche krijgsmagt houdt in Bulgarije vreesselijk huis. — *Mehemed-Ali* zet zijne oorlogstoerustingen met grooten ijver voort. Heeft ook weer wat katoen verkocht.

MENGELINGEN.

EENE TIJGERJAGT OP JAVA.

(Door een deelgenoot.)

Op Zaturdag-avond voor Pinksteren, bevond ik mij in den kring van eenige vertrouwde vrienden, in de warande van het landhuis des heeren L. . . s, op diens landgoed Getas, nabij Salatiga, alwaar ik eenige dagen wilde vertoeven, om de verkwikkende berglucht in te ademen, ten einde aldus eenige verpozing te genieten van den brandenden en met walmen bezwangerden dampkring, die mij in mijne 4000 voeten lager liggende woning, te Samarang, drukte. Het gezelschap bestond uit verschillende steedelingen, die met hetzelfde voornemen herwaarts gekomen waren, en uit eenige grondbezitters der nabuurschap. Onze gastvrije vriend liet het ons niet aan bordeaux- en madera-wijn en grog ontbreken. Allen waren wij regt vrolijk, ofschoon het reeds laat in den avond was, toen op eens onze vreugde door geschreeuw en gehuil werd gestoord. In gespannen verwachting naar hetgeen hierop volgen zou, werden de juichtoonen terstond door de diepste stilte vervangen, en aller blikken vestigden zich naar dien kant, van waar men het akelig geluid vernam. Al spoedig kwam het nader, en eindelijk ontwaarden wij, in weerwil van de duisternis, eene groep van 12 Javanen, zoowel mannen, vrouwen als kinderen, voorafgegaan door het opperhoofd der streek, die een zak op den rug droeg, welken hij, na daartoe verlof te hebben bekomen, opende, en daaruit, tot onze niet geringe verbazing, een vreeselijk afgeknaagd menschenhoofd en een gedeelte van eenen arm te voorschijn haalde, waaraan nog versch bloed kleefde. Wij stonden, bij dit afschuwelijk schouwspel, als versteend; te meer daar het vreeselijke van hetzelfde nog door het gehuil der Javanen werd verhoogd. Het geroep van »Matjan" hetwelk alles was, wat wij van dit gekerm verstonden, lichtte ons echter spoedig in, dat een tijger dit ongeval had aangerigt. De heer L. . . s beval den Lurah de zaak duidelijker te verklaren, en nu vernamen wij, dat eenige uren geleden, eene jonge vrouw, uit eene naburige dessa (dorp), die zich met haar kind naar de bron had begeven, om water te halen, door tijgers was aangevallen. De man was, op het angstgeschreeuw zijner gade, naar de bron gesneld, en zag juist, hoe twee groote tijgers, elk met eene menschelijke gedaante in den muil, met geweldige sprongen in het Allang-allang (gras van tien voeten hoog) verdwenen. Dadelijk sloeg hij de Gong-gong (eene soort van koperen bekken) om de bewoners der dessa te hulp te roepen. Als naar gewoonte, verschenen oogenblikkelijk al de mannen, met hunne krijssen en speren gewapend, en begaven zich naar die rigting, welke de tijgers genomen hadden. Spoedig ontdekten zij een dier roofdieren, hetwelk met [illegible]elijk gebrul, de vlugt nam, en vonden op dezelfde pl[illegible] het deerlijk verminkte ligchaam der vrouw, hetwelk het dier juist bezig was te verslinden; van het kind was intusschen geen spoor meer te zien, en de arme Javaan verwierf de treurige zekerheid, dat hij vrouw en kind had verloren.

Daar nu dit ongeluk op het landgoed van den heer L. . . s was voorgevallen, zoo verzocht de Lurah dien heer dat hij van zijnen invloed bij den Adipattij, van Salatiga, gebruik wilde maken, ten einde, door eene algemeene drijfjagt, gelijksoortige ongelukken te verhoeden. Hij drong des te sterker daarop aan, omdat zich, zoo als hij beweerde, twee oude en drie jonge tijgers in den omtrek ophielden, welke in drie weken reeds drie menschen en zeven buffels hadden weggevoerd. Zonder lang te beraadslagen, besloot men dadelijk den wensch van den Lurah te voorkomen, en wij lieten de arme lieden met de troostrijke verzekering, dat zulks geschieden zou vertrekken, hen tevens verzoekende al de mannen uit den omtrek tegen den volgenden morgen naar de plaats, waar men de tijgers vermoedde, te bescheiden, en aldaar onze aankomst af te wachten. Mij viel het lot te beurt, om nog dien zelfden avond, naar den Adipattij te Salatiga te rijden en zijnen bijstand te verzoeken. De Adipattij, zelfs een vurig liefhebber van de jagt, was dadelijk gereed om ons te vergezellen, en naauwelijks was ik op Getas teruggekeerd, of wij hoorden den klank der Gong-gongs uit den geheelen omtrek; het sprekendste bewijs, dat het den Adipattij ernst was, daar hij aldus zijne onderhoorigen bijeen riep, om hun zijne bevelen mede te deelen. Daar nu voor den volgenden dag nog vele toebereidselen moesten gemaakt worden, als: de geweren onderzoeken, kogels gieten, voor proviand zorgen, enz., waartoe wij allen behulpzaam waren, begaven wij ons eerst na middernacht ter rust. Naauwelijks graauwde de morgen, of alles was reeds in beweging, de brakken werden gekoppeld, drijvers uitgekozen en derzelver aanvoerders benoemd, in een woord, alle zoodanige schikkingen gemaakt, welke gewoonlijk eene jagt op Java voorafgaan. De transporttrein onzer levensmiddelen vertrok weldra, daar dezelve niet zoo snel vooruit kon als onze vurige rossen, en wij ons gaarne bij onze aankomst, ter bepaalde plaatse, wenschten te verfrisschen en te versterken. In de rigting van Salatiga zagen wij den geheelen weg met rijen lansendragers bedekt, die, met onzen braven Adipattij en nog twintig andere Javanen van aanzienlijke geboorte, allen in hunne fraaije Oostersche kleeding, aan het hoofd, naar mijne gissing, ten getale van 7 à 800 man, aanrukten. Wij ontvingen hen met een luid hallah! en verkwikten den Adipattij en zijne vrienden, door een ontbijt bij hetwelk hij, tegen de wet der Islamieten, een glaasje bitter en een stuk ham, dien hij »ikan ham," (hammenvisch), geliefde te noemen, met zeer veel smaak gebruikte. Omstreeks zeven uren zaten wij weder te paard, en nu marcheerde de gansche trein achter ons aan de poort uit. Eerst trokken wij door begroeide rijstvelden, koffij-, suiker- en indigo-plantaadjen van den heer L. . . s, tot dat wij eene rotsachtige en slechts met Allang-Allang begroeide streek bereikten, die thans echter geheel ledig was en een huiveringwekkend gezigt opleverde, want de Javanen hadden, gedurende den nacht, al het gras afgebrand, opdat de tijgers naar de ravinen zouden vlugten, en aldaar eene schuilplaats zoeken. Hier en daar zagen wij eenige nog rookende boomwortels, doch reden door louter asch, waardoor zich zulke verstikkende stofwolken verhieven, dat elk moeite deed om het front te bereiken. Eindelijk op de plaats onzer bestemming aangekomen, leverden wij een hoogst zonderling schouwspel op; van onze Europesche kleur was geen spoor meer te ontdekken, door de asch en koolstof hadden allen het voorkomen van de zwarte Mozambique Negers, en onze wakkeren Adipattij scheen, met zijnen anders witten, thans zwarten tulband, de levendige Shethan-Allas. Deze onwillekeurige maskerade gaf natuurlijk aanleiding tot kortswijlen en lagchen.

De lansdragers (drijvers) uit den geheelen omtrek stonden reeds bij duizenden om de ravine, of diepe kloof geschaard, in het onverbrande Allang-Allang, waarin men veronderstelde, dat de tijgers zich waarschijnlijk zouden ophouden. Aan den Lurah, welke de meeste plaatselijke kennis bezat, werd het aanvoeren der drijvers opgedragen. De heer L. . . s wees den Europeschen, en de Adipattij den Javaanschen scherpschutters, hunne posten aan, en terstond werden de paarden in de naburige dessa geleid. Elk Europeesch schutter werd een slaaf toegevoegd, die zijn jagtgereedschap droeg en zorgen moest, dat er steeds twee buksen geladen waren.

Alles op deze wijze voorbereid zijnde, gaf men met den hoorn het teeken, om de geheele ravine te bezetten. De menigte lansdragers ging van liverlede uiteen en omsingelde, in digte rijen, met gevelde lans, het dal, waarna zij een vreeselijk gehuil aanhieven. Ook de scherpschutters begaven zich op hunne posten, insgelijks in eenen cirkel, op rotsbrokken of lage boomstammen, allen tien voet van elkander. Stap voor stap rukten de drijvers voorwaarts naar beneden in het dal, en hun kring werd al enger en enger, naar mate hun minder ruimte overbleef. Uit deze beschrijving kan men opmaken, dat wij genoodzaakt waren over de hoofden der drijvers in het dal te schieten, zoodat deze arme lieden aan het dubbele gevaar waren blootgesteld, om of door ons, of door den tijger om het leven gebragt te worden; uit dien hoofde had de heer L. . . s zorg gedragen, alleen geoefende en beraden schutters daartoe uit te kiezen; de overigen had hij, met den eeretitel «struikjagers" hunne plaats achter het front aangewezen, om des noods aan het doorbrekende wild het ontkomen te beletten.

De kring in het dal werd steeds naauwer, zoodat de Javanen, die, door gebrek aan ruimte, zes man hoog om de Allang-Allang stonden, eenen ondoordringbaren muur van lansen vormden; maar nog vertoonde zich geen blijk van leven. Reeds gaven wij de gekoesterde hoop op, en wilden de drijfjagt elders hervatten, toen plotseling een Javaan eenen steen in het midden van den kring wierp, waarop een gebrul volgde, dat door den geheelen omtrek weergalmde; van het geschreeuw, dat nu door de Javanen werd aangeheven, kan niemand zich een begrip vormen, die dergelijke gebeurtenissen niet heeft bijgewoond.

Al de geweren werden overgehaald, en nog verliepen er eenige seconden in angstige verwachting; daar ontwaarde men eindelijk beweging in het lange gras, en ontdekte naauwelijks den roodbruinen rug van een dier, of een geheel salvo barste los; in hetzelfde oogenblik storte een groot wild zwijn zich met zulk een geweld op de drijvers, dat al de lansen op deszelfs harden kop afgleden, en, eer men het vermoedde, was het dier door den zesvoudigen kring gebroken, en geraakte eenen in de laatste rij staande Javaan zoo zonderling tusschen de beenen, dat het hem ten minste twaalf schreden, ruggelings op hetzelve rijdende, den berg opdroeg, bij welken geforceerden rid de arme drommel, tot groot genoegen van alle aanwezenden, een vreeselijk klaaglied aanhief.

Daar het dier nu echter buiten den kring geraakt was, zoo konden wij, zonder het leven van eenen mensch in gevaar te brengen, niet op hetzelve schieten, hetwelk ons, met reden deed veronderstellen, dat het zwijn, in weerwil van een geheel pelotonsvuur, heelshuid zou ontkomen. Het was iets buitengewoons, dat dit dier zich zoolang in de nabijheid van deszelfs doodvijand, den tijger, had opgehouden. Slechts het gemeenschappelijk gevaar en de angst, door onze omsingeling gewekt, konden dit vriendschappelijk bijeenzijn hebben te weeg gebragt. Hoe bloeddorstig en sluw de tijger ook is, wanneer hij zich in vrijheid bevindt, zoo laf en benaauwd is hij, wanneer hij zich gevangen gevoelt. Gelijk bekend is, valt de tijger zijne prooi nimmer in openlijken strijd aan, maar bespringt haar even als de kat de muis. Bij de verschillende jagtpartijen van deze soort, waaraan ik heb deelgenomen, bemerkte ik altijd, dat, wanneer de kring eenmaal gesloten is, de tijgers zich zoo lang schuil houden, en zich niet bewegen, tot dat zij geheel nabij belaagd worden.

Na het zoo even gemelde intermezzo, hernieuwde zich het werpen in den kring, welke intusschen zoo eng was geworden, dat het dier onmogelijk langer kon verborgen blijven ten ware, dat wij het reeds door onze schoten gedood hadden, van welk laatste wij echter weldra het tegendeel ontwaarden. Na nogmaals een vreeselijk gebrul te hebben aangeheven, sprong plotseling een groote tijger met bijna lijnregte vaart, over den geheelen kring, ja zelfs over de regt opstaande lansen der beide achterste gelederen, en vlood met geweldige sprongen over het dal, nadat hij een der scherpschutters, achter het front, welke hem den weg wilden afsnijden, met zijne klauwen, de kleederen, letterlijk van boven tot beneden, had gescheurd, zonder hem echter ernstig te kwetsen, [illegible] staarden wij, na onze geweren te hebben gelost, den [illegible] geheel verbaasd, met open mond na.

Deze eerste drijfjagt was alzoo mislukt, en wij moesten geheel teleurgesteld aftrekken, om te beraadslagen wat ons nu verder te doen stond. Weldra vernamen wij van de grijsaards, vrouwen en kinderen, die alle hoogten bezet hadden, dat dezelfde tijger in het Allang-Allang eener nabij gelegene ravine weder verdwenen was; wij besloten dus ook deze, langs groote omwegen te naderen, en behoedzaam te omsingelen.

Als een merkwaardig bewijs van den moed der Javanen, wanneer zij toornig zijn, kan ik niet nalaten hier van het volgende voorval te gewagen, daar hetzelve het eigendommelijk volkskarakter in het algemeen aantoont.

Wiro, de man der door den tijger verscheurde vrouw, en haar broeder, drongen, terwijl wij beraadslaagden, tot ons door, en smeekten den Adipattij dringend, hun te veroorloven, om zich geheel alleen, slechts met de krits en het schild gewapend, wanneer de Allang-Allang omsingeld zou zijn, binnen den kring te mogen begeven, opdat het ondier niet andermaal aan hunne wraak mogt ontkomen. De Adipattij was echter verstandig genoeg, hun ten antwoord te geven, dat hij hun zulks noch toe, noch wilde vergunnen, daar het verkeerd zou zijn, en bovendien de schutters beletten, om vrij in het midden der kring te schieten met welke bescheiden zij zich [illegible] moesten tevreden te houden.

Het duurde langer dan een uur, eer de drijvers het uitgestrekte dal omsingeld, en eenen nieuwen cirkel gevormd hadden; van deze pause maakten wij intusschen gebruik, om ons met versche melk uit jonge kokosnoten met wijn vermengd, te verkwikken; waarin wij echter weldra weder door een nieuw voorval werden gestoord. Eene geheele troep van herten, benevens eenige Kidangs (eene soort van Antilopen), door de aankomst des tijgers verschrikt, en door onze omsingeling tot vertwijfeling gebragt, dwaalden met wilde sprongen door het dal en poogden vruchteloos eenen uitweg te vinden. De scherpschutters lieten alles in den loop en snelden naar hunne posten. De mijne was op eene over den afgrond hangende rots, van waar ik het geheele dal kon overzien, en een schouwspel genoot, hetwelk eenig in zijne soort was.

(Vervolg hierna.)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8 Junij. Sedert den 5 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Johanna, J. C. Ahrens, Riga, hennipzaad; Sophia Maria, E. F. Maass, Riga, lijnzaad; Agnes, C. H. Germier, Riga, lijnzaad; Les 3 Freres, J. Pirrier, Montevideo, huiden; Fortuna, A. C. Sorenson, *Flikkeflor*, houtwaren; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Swinemund Packet, A. E. Wilt, Nerva, houtwaren; die Frau Caroline, G. F. Duwel, Riga, houtwaren; Familien, J. Lenger, Neufeldt, raapzaad; Henriette Hennka, H. Fretwurst, Riga, hennipzaad.

Voor Rotterdam bestemd:

Le Dunkerquois, H. Salomee, Duinkerken, stukgoederen.

Voor Gend bestemd:

The Cijrus, W. S. Thomsen, Havannah, suiker; Aurora, J. M. Wilcker, Memel, houtwaren.

Voor Brussel bestemd:

Victoria, J. Seurken, Memel, houtwaren.

— De stoomboot The Soho, van Antwerpen, heeft gisteren, door het springen van deszelfs ketel, de reis niet kunnen voortzetten; is heden morgen hier eerst gepasseerd en naar zee gevaren.

ADVERTENTIEN.

Bij *S. V. KOSTER* is getrokken op No. 21382 een prijs van DUIZEND GULDEN, en op No. [illegible] een prijs van VIERHONDERD GULDEN.

STOOMJAGTEN

varende tusschen

MIDDELBURG en ROTTERDAM.

Junij 1841.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Donderdag	10,	vm.	3,	Vrijdag	11,	vm.	8,
Vrijdag	11,	—	3,	Zaturdag	12,	—	9,
Zaturdag	12,	—	4,	Zondag	13,	—	10,
Zondag	13,	—	4,30	Dingsdag	15,	—	11,
Dingsdag	15,	—	7,30	Woensdag	16,	midd.	12,
Donderdag	17,	—	9,30	Vrijdag	18,	vm.	3,
Vrijdag	18,	—	10,30	Zaturdag	19,	—	4,
Zaturdag	19,	—	11,	Zondag	20,	—	5,
Zondag	20,	—	11,30	Dingsdag	22,	—	6,

Op de met een † gemerkte dagen duurt de overvaart iets langer, uit hoofde van den tegenstand des strooms.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.